

PROSTE PRZEDSTAWIENIE JAK CZCIĆ BOGA.

Pytanie 1. Ilu jest bogów?

Odpowiedź. Dla chrześcijan istnieje tylko jeden Bóg, Ojciec, przez którego istnieje wszystko oraz my ludzie (1 Kor 8:6)

Pyt. 2. Dlaczego Bóg chrześcijan nie jest Bogiem tych, którzy nie są chrześcijanami?

Odp. On jest ich Stworzycielem i podtrzymuje ich życie; ale oni nie wybrali Go, żeby był ich Bogiem (Dz 17:24; Ps 36:6; Sędz 10:14).

Pyt. 3. Czy istnieją inni bogowie poza Bogiem Chrześcijan?

Odp. Nie ma innego prawdziwego Boga poza Bogiem Chrześcijan; ale ponieważ poganom brakuje łaski Chrześcijan, dlatego nie wybierają Jego, lecz takich bogów, którzy odpowiadają i aprobuja ich pożądlności (Jan 8:44).

Pyt. 4. Jacy bogowie istnieją, którzy aprobuja pożądlności niegodziwych ludzi?

Odp. diabeł, który jest bogiem tego świata; brzuch, który jest bogiem obżartuchów, pijaków i rozpustnych osób; puste przyjemności i próżności; są oni w większej mierze bogami młodości (Job 8:4; 2 Kor 4:4; Fil 3:19; Wyj 23:6; 1 Kor 10:7; 2 Tym 2:11; 1 Jan 5:21).

Pyt. 5. Kto jest Chrześcijaninem?

Odp. Osoba, która jest nowo narodzona; jest nowym stworzeniem; siedzi u stóp Pana Jezusa Chrystusa, aby słuchać Jego słowa; i która posiada serce oczyszczone i uświęcone przez wiarę, i która jest wszczepiona w Chrystusa (Jan 3:3,5,7; Dz 11:24, 15:9, 26:18; 2 Kor 5:17).

Pyt. 6. Jak odróżniasz Boga Chrześcijan od bogów innych ludzi?

Odp. On jest Duchem (Jan 4:24).

Pyt. 7. Czy nie ma innych duchów oprócz prawdziwego Boga?

Odp. Tak istnieje wiele duchów (1 Jana 4:1).

Pyt 8. Co to za duchy?

Odp. Dobrzy aniołowie są duchami, źli aniołowie są duchami i dusze ludzkie są duchami. (Heb 1:7,14; 1 Król 22:21-22; Obj 16:13-14; Dz 7:59; Heb 12:23).

Pyt. 9. Czym się wyróżnia Bóg od wszystkich innych duchów?

Odp. Żaden duch nie jest odwieczny z wyjątkiem Jego; żaden duch nie jest wszechmogący, poza Nim, żaden duch nie jest niepojęty i niezgłębiony poza Nim. Jest On także najbardziej miłosiernym, sprawiedliwym i świętym Duchem (Pwt 33:27; Rdz 17:1; Ps 115:3; Mich 7:18; Hiob 22:17; 1 Sam 2:2).

Pyt. 10. Czy ten Bóg, będący Duchem może być poznany?

Odp. Tak, przez dzieła stworzenia, przez Jego zrządzenia losu, przez sądy jakich dokonuje i przez swoje Słowo.

Pyt. 11. Czy można zrozumieć Go patrząc na dzieła stworzenia?

Odp. „Niebiosa opowiadają chwałę Boga, A firmament głosi dzieło rąk jego.” (Ps 19:1). „Bo niewidzialna jego istota, to jest wiekuista jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem” (Rzym 1:20).

Pyt. 12. Czy Jego dzieła opatrności Bożej, też świadczą o Nim?

Odp. Tak, ponieważ dzięki Jego opatrności całe stworzenie jest w takiej harmonii w jakiej to widzimy, i to pomimo grzechu i przeciwstawiających się człowiekowi demonów; również jeśli weźmiemy pod uwagę fakt, że poczynając od aniołów, a kończąc na wróblach nic nie upadnie na ziemię bez zrządzenia naszego Niebiańskiego Ojca. (Mat 10:29).

Pyt. 13. Czy można Go poznać po Jego sądach nad stworzeniem?

Odp. „Pan dał się poznać, gdy odbył sąd, w dzieła swoich rąk uwikłał się niegodziwy.” (Ps 9:16).

Pyt. 14. Czy można Go poznać przez Jego Słowo?

Odp. Tak, bardzo wyraźnie; gdyż przez nie On objawia swoje atrybuty, prawa, obietnice, sposób oddawania Mu czci i jak mamy żyć, aby Mu się podobać. (Pismo Święte).

Pyt. 15. Z czego Bóg stworzył świat?

Odp. „...światy zostały ukształtowane słowem Boga, tak że to, co widzimy, nie powstało z tego, co widzialne.” (Heb 11:3).

Pyt. 16. Jak długo stwarzał świat?

Odp. „Pan bowiem przez sześć dni stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko co jest w nich,” (Wyj 20:11). „W siódmym dniu Bóg ukończył swe dzieło, które uczynił;” (Rdz 2:2 UBG).

Pyt. 17. Z czego stworzył Bóg człowieka?

Odp. „Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą.” (Rdz 2:7).

Pyt. 18. Dlaczego Pismo mówi, że Bóg tchnął w Adama dech życia; czy to oznacza że dusza człowieka ma naturę Bóstwa?

Odp. To nie naucza nas, że dusza ma naturę Bożą; ale wskazuje nam, że dusza nie jest stworzona z tej samej substancji co ciało, które powstało z prochu (Rdz 18:27).

Pyt. 19. Czy zatem dusza nie posiada natury Bożej?

Odp. Nie, gdyż Bóg nie może grzeszyć, a dusza może. Bóg nie może być potępiony w piekle, a dusze bezbożnych mogą (Ez 18:4; Mat 10:28).

Pyt. 20. Jakim uczynił Bóg człowieka w pierwszym dniu jego stworzenia?

Odp. Bóg uczynił człowieka prawym (Kaz 7:29). „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz.” (Rdz 1:27).

Pyt. 21. Czy Bóg, po stworzeniu człowieka, nie nadał mu żadnych przykazań, aby według nich żył?

Odp. Nie, dał mu prawo wyrażone w naturze, i nałożył na człowieka pozytywny nakaz, ale człowiek złamał je (Rdz 3:3,6).

Pyt. 22. Jaka była należna zapłata, za to przestępstwo?

Odp. Duchowa śmierć w momencie, gdy zgrzeszyli, doczesna śmierć ze starości, i wieczna śmierć (Rdz 2:17; 3:19; Mat 25:46).

Pyt. 23. Co to znaczy być duchowo martwym?

Odp. To znaczy być oddzielonym od Boga, i żyć bez Niego na tym świecie, z powodu ignorancji tkwiącej w człowieku i z powodu mocy własnych grzechów (Ef 4:18-19).

Pyt. 24. W czym te oddzielenie od Boga się ujawnia?

Odp. W miłości ludzi do swoich grzechów, w niechęci, aby przyjść do Boga, w zasłanianiu się pustymi wymówkami jeśli chodzi o popełnione grzechy, i w ignorancji jeśli chodzi o wspaniałe tajemnice błogosławionej ewangelii (Ef 2:2-3,11-12; 4:18-19; Rzym 1:28).

Pyt 25. Czym jest doczesna śmierć?

Odp. Oddzieleniem duszy od ciała, ciało wraca do prochu z którego zostało wzięte, a duch wraca do Boga, który go dał (Rdz 3:19; 1 Kor 12:7).

Pyt. 26. Czym jest wieczna śmierć?

Odp. Wieczna śmierć jest oddzieleniem na zawsze duszy i ciała człowieka od Boga i wrzuceniem do ognia piekielnego (Łuk 13:27; Mar 9:43).

Pyt. 27. Czy ludzie jak umierają idą z duszą i ciałem do piekła?

Odp. Ciało pozostaje w grobie do czasu zabrzmienia trąby na sąd ostateczny, ale dusza, jeśli człowiek umiera jako grzesznik, odchodzi sprzed oblicza Bożego do piekła, która jest jakby więzieniem, i tam pozostaje, aż do dnia sądu ostatecznego. (1 Kor 15:52; Iz 24:22; Łuk 12:20).

Pyt. 28. Czy ludzie przychodzą na świat prawi jak ich pierwsi rodzice?

Odp. Nie, pierwsi rodzice przyszli na świat bezgrzeszni, bo takim ich stworzył Bóg Wszechmogący; natomiast ich potomkowie przychodzą jako grzesznicy na ten świat, z powodu popadnięcia w grzech pierwszych rodziców.

Pyt. 29. Jak to się dzieje, iż przychodzimy na ten świat skażeni grzechem?

Odp. Jesteśmy owocem nieczystych rodziców, jesteśmy skażeni już od poczęcia i z natury jesteśmy dziećmi gniewu (Hiob 14:4; Ps 51:5; Ef 2:3).

Pyt. 30. Czy możesz podać dalsze dowody na to?

Odp. Tak, w Biblii jest napisano, że z powodu jednego człowieka grzech, śmierć, sąd i potępienie przyszły na wszystkich ludzi (Rzym 5:12-19).

Pyt. 31. Czy zatem przychodzimy jako grzesznicy na ten świat?

Odp. Tak, jesteśmy przestępcami już od łona matki, schodzimy na złą drogę jak tylko się rodzimy na ten świat, a nasz język mówi kłamstwa jak tylko nauczymy się mówić (Iz 48:8; Ps 58:3).

Pyt. 32. Jeśli upadliśmy w Adamie wraz z nim, to czy nie podnieśliśmy się wraz z nim z upadku przez jego wiarę? Gdyż nie miał potomka, dopóki nie otrzymał obietnicy.

Odp. Adam upadł jako reprezentant ludzkości, ale uwierzył w obietnicę jako pojedyncza osoba. Wiara Adama nie zbawiła świata, chociaż jego grzech zniszczył cały świat.

Pyt. 33. Ale czy niektórzy ludzie nie twierdzą, że jesteśmy grzesznikami tylko przez naśladownictwo?

Odp. Tak, bo sami są zwiedzeni. Ale Słowo Boże mówi, że jesteśmy dziećmi gniewu z natury; to znaczy z urodzenia i z pokolenia w pokolenie.

Pyt. 34. Czy możesz podać dowód na to?

Odp. Tak, Pismo mówi, że w dniu, w którym narodziliśmy się, byliśmy zanieczyszczeni swoją własną krwią, tak, że brzydziliśmy się sami sobą. Ponadto, za dzieci, które były poświęcone Bogu, składano ofiarę, gdy miały jeden miesiąc, a więc zanim mogły stać się grzesznikami przez naśladownictwo (Ezech 16:4-9; Li 18:14-16).

Pyt. 35 Czy możesz podać przykłady z doświadczenia?

Odp. Tak; pierwsze rzeczy, które pokazują się w dzieciach wskazują na ich ignorancję w relacji do Boga, nieposłuszeństwie rodzicom, wrodzoną wrogość do świętego życia i naturalne inklinacje w kierunku próżności. Poza tym małe dzieci umierają, a nie mogłyby umrzeć, gdyby Bóg nie uważał ich za grzeszników; gdyż śmierć jest zapłatą za grzech (Rzym 6:23).

Pyt. 36. Czym jest grzech?

Odp. Grzech jest przestępstwem prawa (1 Jan 3:4).

Pyt. 37. Przestępstwem jakiego prawa?

Odp. Prawa naszej natury i prawa dziesięciu przykazań napisanych w Piśmie Świętym (Rzym 2:12-15; Wyj 20).

Pyt. 38. Kiedy grzeszy się przeciwko prawu natury?

Odp. Kiedy człowiek robi cokolwiek co sumienie mówi mu, że jest przestępstwem przeciw Bogu albo człowiekowi (Rzym 2:14-15).

Pyt. 39. Kiedy grzeszymy przeciwko prawu dziesięciu przykazań?

Odp. Kiedy robimy cokolwiek co one zakazują, chociaż możemy być ignorantami jeśli o to chodzi (Ps 19:12).

Pyt. 40. Na ile sposobów można zgrzeszyć przeciwko temu prawu?

Odp. Na trzy; myślami, słowami i uczynkami. (Rzym 7:7; 2:6; Mat 5:28; 12:37).

Pyt. 41. A co gdy zgrzeszymy, chociaż przeciwko jednemu z dziesięciu przykazań?

Odp. Ktokolwiek przestrzega całego prawa, a naruszy jedno przykazanie jest winny naruszenia wszystkich. „Bo ten, który powiedział: Nie będziesz cudzołożył, powiedział też: Nie będziesz zabijał. Jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą prawa.” (Jak 2:10-11).

Pyt. 42. Gdzie Bóg karze grzeszników za ich grzechy?

Odp. Na tym świecie i w tym, który ma nadejść. (1 Moj 3:24; 4:10-12; Job 21:30).

Pyt. 43. Jak ludzie są karani za grzech na tym świecie?

Odp. Na wiele sposobów jak na przykład chorobą, utratą, utrapieniem, rozczarowaniem itp.; czasami Bóg wydaje człowieka w moc pożądliwości jego serca, zaślepienia umysłu, zatwardzenie serca; a czasami w moc silnego zwiedzenia, aby taki człowiek wierzył kłamstwu i został potępiony (Kpł 26:15-16; Am 4:7-10; Rzym 1:24,28; Wyj 4:2; 9:12-14; 1 Sof 1:17; Rzym 11:7-8; 2 Tym 2:11-12).

Pyt. 44. Jak grzesznicy będą ukarani w przyszłym świecie?

Odp. Palić ich będzie ogień, który nie gaśnie i dręczyć robak, który nie umiera. (Mar 9:44).

Pyt. 45. Gdzie grzesznicy otrzymają tę karę?

Odp. „Niegodziwi zstąpią do piekła, wszystkie narody, które zapominają Boga.” (9:17).

Pyt. 46. Co to jest piekło?

Odp. Jest to najbardziej przerażające miejsce i stan (Łuk 13:28 Dz 1:25).

Pyt. 47. Dlaczego nazywasz to miejscem?

Odp. Ponieważ wszyscy potępieni będą ograniczeni tym miejscem, będzie dla nich jak więzienie i będą przykuci łańcuchami ciemności na zawsze. (Łuk 12:5,58; 16:26; Judy 1:6).

Pyt. 48. Jak wygląda piekło?

Odp. Piekło jest ciemnym jeziorem ogniem płonącym bez dna, wystarczająco dużym, aby pochłonąć wszystkich potępionych. (Mat 22:13; Rzym 20:1,15; Iz 30:35; Przyp 27:20).

Pyt. 49. Co masz na myśli mówiąc, że jest okropnym stanem?

Odp. Jest to okropny stan, ponieważ ludzie, którzy będą wrzuceni do piekła, będą dręczeni w przerażający sposób, to znaczy, przez gniew i ogniste oburzenie (Rzym 2:9; Heb 10:26-27).

Pyt. 50. W jaki sposób będą dręczeni tacy ludzie?

Odp. Ciało i dusza takich ludzi będzie płonęło w ogniu piekielnym. Ten ogień będzie palił je poza wszelkim wyobrażeniem (Mat 10:28; Łuk 16:24; Jak 5:3).

Pyt. 51. Jak długo będą tacy ludzie cierpieć?

Odp. „I pójdą ci na męki wieczne,” (Mat 25:46). „A dym ich męki wznosi się na wieki wieków i nie zaznają odpoczynku we dnie i w nocy.” (Obj 14:11). „Poniosą oni karę, wieczne zatracenie od oblicza Pana i od chwały jego mocy;” (2 Tes 1:9).

Pyt. 52. Ale dlaczego bezbożni nie są karani tą karą już na tym świecie, abyśmy mogli widzieć to i uwierzyć?

Odp. Jeśli bezbożni mieliby być ukarani tę karą już na tym doczesnym świecie, to odwróciłoby to porządek, który Bóg ustalił. Kto z ludzi wytrzymałby patrzeć na palących się w ogniu dzieci, rodziców, krewnych i słuchanie ich jęków? Dlatego też, jak miejsce spalania Tofet w Starym Testamencie znajdowało się poza Jerozolimą, i jak budujemy w Anglii szubienice poza miastami, tak i Chrystus nakazał, aby ci, którzy będą ukarani tą męką zostali zabrani w ciemność zewnętrzną „wyrzucicie go do ciemności zewnętrznej (zabierzcie go z tego doczesnego świata), tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.” (Mat 22:13). Poza tym, wiary nie nabywa się przez patrzeć na piekło i męki potępionych, ale przez „słuchanie słowa Bożego.” (Rzym 10:17). Bo ci, którzy nie wierzą Mojżeszowi i prorokom, to nawet jeśli ktoś powstał z umarłych czy przyszedł w ogniu płonącym, też nie uwierzą. (Łuk 16:27-31).

Pyt. 53. Czy w piekle są różne stopnie męki?

Odp. Tak. Gdyż Bóg odpłaci każdemu według jego uczynków. „Biada niegodziwemu! Będzie mu źle, odpłacą mu bowiem według czynów jego rąk.” (Iz 3:11).

Pyt. 54. Kto będzie bardziej karany dorośli czy dzieci?

Odp. Kara w piekle nie jest wymierzana według wieku ale według wielkości grzechów, im większy grzech tym większa kara, „Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.” (Rzym 2:11).

Pyt. 55. Jak odróżniają się grzechy duże od małych?

Odp. Przez ich naturę i okoliczności towarzyszące.

Pyt. 56. Co masz na myśli przez ich naturę?

Odp. Mam na myśli to czy są wielkie same w sobie? (2 Kron 33:2; Ez 16:42).

Pyt. 57. Jakie grzechy są największe?

Odp. Cudzołóstwo, morderstwo, kradzież, przeklinanie, kłamstwo, pożądlliwość, czary, bunt, herezje i tym podobne. (1 Kor 6:9-10; Ef 5:3-6; Gal 5:19-21).

Pyt. 58. Co masz na myśli mówiąc okoliczności towarzyszące grzechowi?

Odp. Mam na myśli posiadanie światła poznania, wiedzę, słuchanie głoszonych kazań, przykład pobożnych bliźnich, ostrzeżenie o grzechu zawczasu etc.,

Pyt. 59. Czy to ma wpływ na wielkość grzechu?

Odp. Te rzeczy towarzyszące grzechom czynią z małych grzechów wielkie, ba większe niż największe grzechy popełnione w niewierze.

Pyt. 60. Czy możesz to udowodnić?

Odp. Sodoma i Gomora popełniały większość wielkich grzechów, które wymieniłem powyżej, Pismo mówi, że byli wielkimi grzesznikami, trwali w grzechach, o których nie można mówić bez wstydu, a jednak Bóg powiedział, że Izrael popełnił większe grzechy niż oni (Ezech 16:48), Pan Jezus Chrystus potwierdził to mówiąc, że lżej będzie w dniu sądu Sodomie niż miastom Izraelskim (Mat 11:24; Łuk 10:12).

Pyt. 61. Czy to oznacza że te miasta miały okoliczności towarzyszące, których nie miała Sodoma?

Odp. Tak jeśli przeczyta się trzy rozdziały wyżej wymienione.

Pyt. 62. Kiedy grzeszę przeciwko światłu poznania i wiedzy?

Odp. Gdy grzeszysz przeciwko przekonaniu w sumieniu, znanemu prawu Bożemu, przeciw dobrym radom przyjaciół wtedy grzeszysz przeciw światłu poznania i wiedzy. (Rzym 1:32).

Pyt. 63. Kiedy grzeszę przeciwko głoszeniu Słowa Bożemu?

Odp. Kiedy odmawiasz słuchania kazań Bożych sług, lub słuchając ich kazań nie chcesz praktykować ich zdrowej doktryny.

Pyt. 64. Kiedy jeszcze grzeszę przeciwko głoszeniu Słowa Bożego?

Odp. Kiedy drwisz, gardzisz lub szydzisz z kaznodziejów; albo kiedy kłamiesz lub rozsiewasz nieprawdę o nich lub przyjmujesz kłamstwa i nieprawdę na ich temat. Albo też prześladujesz kaznodziejów, lub jesteś sekretnie zadowolony, że są prześladowani (2 Kro 30:1,10; Rzym 3:8; Jer 20:10; 1 Tes 2:15-16).

Pyt. 65. Jak znajomość pobożnych bliźnich powiększa moje grzechy?

Odp. Kiedy grzeszysz pomimo ich dobrych rad, ostrzeżeń i namawianiu cię, abyś nie grzeszył i kiedy ich życie i postępowanie napominają cię byś nie żył grzesznie, a ty pomimo to grzeszysz nadal. Tak zgrzeszyli Ismael, Ezaw, synowie Helego, Absalom i Judasz; posiadali dobre towarzystwo, dobre rady, i przykłady pobożnego życia, a mimo to grzeszyli i dlatego ich kara była wielka. Ismael został odrzucony

(Rdz 21:10), Bóg zniechęcił Ezawę (Mal 1:2); Synowie Helego zostali zabici (1 Sam 2:25,34; 4:11). Absalom został zabity, Judasz zaś wykonał wyrok na sobie samym (2 Sam 18; Mat 27).

Pyt. 66. Czy grzechy przeciwko światłu poznania są odróżniane od innych grzechów przez specjalną nazwę?

Odp. Tak są nazywane buntem i są porównane do grzechów czarów (1 Sam 15:23), nazywane są grzechami z premedytacją (Heb 10:26), nazywane są cierniami i ostami, a ci, którzy je rodzą są bliscy przekleństwa, a kresem ich jest spalenie (Heb 6:7.-8).

Pyt. 67. Czy są jakieś inne rzeczy, które powodują, iż małe grzechy stają się wielkimi?

Odp. Tak gdy grzeszysz przeciwko sądom Bożym. Gdy widzisz sądy Boże spadające na grzeszników za jakieś grzechy, a sam brniesz w tych samych grzechach; albo gdy grzeszysz przeciwko cierpliwości, łagodności i pobłażliwości Bożej, gdy On cierpliwie czeka na twoją pokutę? (Dan 5:21-24; Rzym 2:4-5).

Pyt. 68. Czy Bóg kiedykolwiek ukarał dzieci za ich grzechy przeciwko niemu?

Odp. Tak, gdy potop zakrył całą ziemię, wszystkie niemowlęta zostały utopione; również wszystkie niemowlęta w Sodomie zostały spalone ogniem z Nieba. Podobnie gdy dzieci w Betel naśmiewały się z proroka, który szedł oddać cześć Bogu, Bóg nasłał na nich dwie niedźwiedzice które rozdarły 42 dzieci (2 Król 2:23-24).

Pyt. 69. Cóż my dzieci mamy robić?

Odp. Albo brnijcie w swoich grzechach, albo wspomnijcie na Stworzyciela w dniach waszej młodości, zanim nastaną dni złe (Kaz 12:1).

Pyt. 70. Dlaczego szydzisz z nas nakazując nam brnąć w naszych grzechach? Powinieneś raczej modlić się za nas, aby Bóg zbawił nas.

Odp. Nie szydę z was, ale mówię jak mówi Kaznodzieja Salomon; a poza tym modlę się za was i życzę wam, żebyście byli zbawieni.

Pyt. 71. Co mówi Kaznodzieja Salomon?

Odp. „Dlatego raduj się, młodzieńcze, w swojej młodości, niech twoje serce cieszy się za dni twojej młodości i kroczy drogami swego serca oraz według zdania swoich oczu, ale wiedz, że za to wszystko Bóg przyprowadzi cię na sąd.” (Kaz 11:9).

Pyt. 72. Ale to jest szydzenie.

Odp. Tak, ale połączone z wielką powagą, Kaznodzieja jak gdyby ostrzegał; jeśli chcecie grzeszyć grzesznicy to brnijcie w waszych grzechach jeśli się ośmielacie, życie według waszej próżności, ale wiedźcie, że Bóg osądzi was za to.

Pyt. 73. Zatem, czy nie jest to najlepsze dla mnie, abym służył Bogu?

Odp. Tak, bo ci, którzy służą złemu będą tam gdzie on, a ci, którzy służą Bogu i Chrystusowi znajdą się w miejscu gdzie znajduje się Bóg i Chrystus (Jan 12:26; Mat 25:41).

Pyt 74. Czy to nie jest podobne do tego, gdy mój tato wyzywa mnie bym tylko spróbował być bezczelny; a gdy taki będę to bije mnie za to?

Odp. Tak. Podobnie mówił Jozue. „A jeśli wam się zdaje, że źle jest służyć PANU, wybierzcie sobie dziś, komu będziecie służyć”; czyli możecie sobie służyć grzechom, ku waszemu potępieniu (Joz 24:15 UBG).

Pyt 75. Zatem, czy nie jest dla mnie najlepiej służyć Bogu?

Odp. Tak, ponieważ ci którzy służą diabłu będą musieli znaleźć się tam gdzie on, a ci, którzy służą Bogu i Chrystusowi będą tam gdzie Oni (Jan 12:26; Mat 25:41).

Pyt. 76. Kiedy jest dla mnie najlepszy czas, abym zaczął służyć Bogu?

Odp. Właśnie teraz; pamiętaj o swoim Stwórcy TERAZ; TERAZ masz przed sobą ewangelię; TERAZ twoje serce jest delikatne i będzie szybciej skruszone.

Pyt. 77. Ale czy mogę zażyć jeszcze uciech i zabaw, a nawrócić się później?

Odp. Przenigdy, ponieważ na cmentarzu znajdują się groby małych dzieci, co oznacza, że twoje młode życie może się w dowolnej chwili zakończyć; albo jeśli będziesz jeszcze żył, czas łaski może być krótki dla ciebie jak to było w przypadku Izmaela (Przys 1:24-26).

Pyt. 78. Ale jeśli zaczekam jeszcze trochę zanim się nawrócę, aby podrosnąć, abym miał więcej rozumu, niż teraz, aby służyć Bogu?

Odp. Jeśli zaczekasz jeszcze trochę, to popełnisz więcej grzechów, i będziesz mniej mądry; bo im większy jest grzesznik, tym większym jest głupcem (Przys 1:22).

Pyt. 79. A co jeśli będę służył trochę Bogu i trochę moim grzechom?

Odp. Nikt nie może służyć dwóm Panom, nie możesz służyć Bogu i swoim grzechom (Mat 6:24). Bóg mówi „Synu mój, daj mi swoje serce,” (Przys 23:26). Również twoja dusza i twoje ciało należą do Boga; ale człowiek o rozdwojonym sercu nic nie otrzyma od Pana (1 Kor 6:20; Jak 1:7-8).

Pyt. 80. Czy wiele małych dzieci jak ja służy Bogu?

Odp. Nie wielu; ale niektórzy służą. Samuel służył Bogu, jeszcze gdy był małym dzieckiem (1 Sam 3). Gdy Jozjasz był jeszcze młody, zaczął szukać Boga swego ojca Dawida (2 Kronik 34:3). A jak uprzejmie przyjął Pan Jezus Chrystus małe dzieci, które szły przed nim wołając Hosanna Synowi Dawidowemu. (Mat 21:15-16).

Pyt 81. Zatem nie będę miał wielu przyjaciół, jeśli w tak młodym wieku zacznę służyć Bogu, nieprawdaż?

Odp. „A ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota; i nie wielu jest tych, którzy ją znajdują.” (Mat 7:14). Będziesz miał niewielu przyjaciół, ale będziesz ich miał. Dawid uważał się za przyjaciela wszystkich, którzy kochali przykazania Boże (119:63). Wszyscy pobożni, chociaż starzy będą twoimi przyjaciółmi, poza tym będziesz miał jednego lub kilku aniołów Bożych, którzy będą cię chronić i usługiwać (Mat 18:10).

Pyt. 82. Ale inne małe dzieci będą mną gardzić i lekceważyć, jeśli teraz zacznę służyć Bogu.

Odp. Niektóre z małych dzieci szydzą z proroków i kaznodziei Bożych, nic więc dziwnego, że będą drwić i z ciebie; ale warto dla Nieba być nie tylko wyszydzanym i lekceważonym, ale i przejść gorsze rzeczy. (2 Król 2:23-24).

Pyt. 83. Ale jak mam służyć Bogu? Nie wiem jak Go czcić?

Odp. Prawdziwi czciciele oddają cześć Bogu w duchu i w prawdzie (Jan 4:24; Fil 3:3).

Pyt. 84. Co znaczy oddawanie czci Bogu w duchu?

Odp. To oznacza oddawanie Jemu czci w Jego Duchu i w moim własnym, a ściślej mówiąc oddawanie czci Bogu w moim sercu przez działającego w moim sercu Ducha Bożego zgodnie z Jego wolą (Rzym 1:9; 6:17; Ps 101:1-3).

Pyt. 85. Co oznacza oddawanie Jemu czci w prawdzie?

Odp. Oddawanie Jemu czci w prawdzie oznacza, iż oddajemy Jemu cześć zgodnie z Jego Słowem, gdyż Jego Słowo jest prawdą i robimy to bez udawania. (Heb 8:5; Joba 17:17; Ps 26:6). Oddajesz cześć Bogu prawidłowo, gdy twoje życie i serce postępują według Jego Słowa.

Pyt. 86. Co mam robić, aby oddawać Bogu cześć moim duchem i sercem?

Odp. Najpierw musisz nabrać solidnej wiedzy o Bogu. Dawid mówił do Salomona „A ty, Salomonie, mój synu, poznawaj Boga swego ojca i służ mu sercem

doskonałym” (1 Kron 28:9). Zauważ, że najpierw każe mu poznać Go, a potem służyć mu sercem doskonałym.

Pyt. 87. Czy łatwo jest nabyć prawdziwej wiedzy o Bogu?

Odp. Nie, musisz wołać o wiedzę i błagać o zrozumienie, a wtedy „zrozumiesz bojaźń Pana i dojdiesz do poznania Boga.” (Przy 2:5).

Pyt. 88. Dlaczego tak trudno jest uzyskać prawdziwą wiedzę o Bogu?

Odp. Z powodu pychy i ignorancji, które się w nas znajdują, a również z powodu naszych niegodziwych dróg (Ps 10:4; Ef 4:18-19; Tyt 1:16).

Pyt. 89. Ale czyż nie każdy z ludzi wyznaje, że zna Boga?

Odp. Tak, ale ich rzekoma wiedza różni się od prawdziwej.

Pyt. 90. Czy możesz powiedzieć mi, w czym ich rzekoma wiedza różni się od prawdziwej?

Odp. Tak, niektórzy uważają, że jest On bez serca, że nie będzie czynił ani dobra ani zła (Sof 1:12). Niektórzy uważają, że Bóg nic nie wie i jest ślepy i nie może widzieć przez chmury (Job 22:13). Jeszcze inni uważają Go za małego Boga, którym nie warto się radować i dla którego nie warto pozbyć się swoich pożądliwości i rzeczy tego świata (Job 21:9-15). Niektórzy uważają, że Bóg jest taki jak oni, to znaczy, posiada niewielką nienawiść do grzechu i niewielką miłość do świętości (Ps 1:21).

Pyt. 91. Czy są jeszcze inne fałszywe opinie na temat Boga?

Odp. Tak, są jeszcze trzy inne. 1. Niektórzy myślą, że Bóg jest tylko miłosierdziem i nie posiada sprawiedliwości, dlatego mogą żyć jak chcą (Rzym 3:8). 2. Inni sądzą, że jest tylko sprawiedliwością i nie posiada miłosierdzia, i dlatego wolą grzeszyć bo i tak zostaną potępieni, ponieważ nawrócenie nic nie daje (Jer 2:25). 3. Jeszcze inni myślą, że Bóg jest sprawiedliwy i miłosierny, ale że jego sprawiedliwość jest taka, że mogą ją zaspokoić swoimi dobrymi uczynkami i wybawić się swoją własną prawicą (Job 40:14), wbrew temu co mówi Pismo (Hab 1:13; Iz 14:21).

Pyt. 92. Skąd będę wiedział, że mam prawdziwą wiedzę o Bogu?

Odp. Gdy twoja wiedza o Nim i Pismo Święte będą się zgadzać.

Pyt. 93. Pismo Święte! Czy wszystkie fałszywe opinie nie wypływają z Pisma?

Odp. Przenigdy nie. Pismo jest prawdą. Ludzie sami wymyślają błędne doktryny i przypisują to Pismu Świętemu, podczas gdy w rzeczywistości wypływają z ignorancji znajdującej się w ich sercach (Ef 4:18).

Pyt. 94. A co jeśli ja nie rozumiem Pisma Świętego, czy muszą obyć się bez prawdziwej wiedzy o Bogu?

Odp. Jego imię jest objawione w Jego Słowie. Pismo świadczy o nim (Jan 17:6-8; 5:39). Pismo może obdarzyć mądrością każdego ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa, aby człowiek Boży był doskonały do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany (2 Tym 3:15-16).

Pyt. 95. Ale co ma czynić ten, kto nie ma wiedzy o Bogu, aby zdobyć wiedzę o Bogu?

Odp. Niech przyłoży swoje serce do czytania Pisma (Przys 22:17; 23:12). „trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach.” (2 Piot 1:19-20).

Pyt. 96. Ale skąd będę wiedział, że zdobyłem z Pisma prawdziwą wiedzę o Bogu?

Odp. Gdy zdobędziesz także prawdziwą wiedzę o sobie samym (Iz 6:5; Job 42:5).

Pyt. 97. Po co mam poznać samego siebie?

Odp. Abyś mógł zobaczyć, że jesteś obrzydliwy, skażony i nieszczęsnym grzesznikiem; oraz że nic co możesz sam uczynić nie zaspokoi Bożej sprawiedliwości wobec ciebie (Job 42:5; Ezech 20:43-44; Rzym 7:24).

O wyznawaniu grzechów.

Pyt. 98. Powiedziałeś mi, że jeśli rzeczywiście chcę oddawać cześć Bogu, to muszę Go najpierw prawidłowo poznać. Jeśli Go już poznam to jak mam Jemu oddawać cześć?

Odp. Przez wyznawanie (Neh 9:1-3).

Pyt. 99. Co mam wyznawać?

Odp. Musisz wyznawać swoje grzechy Bogu (Ps 32:5).

Pyt. 100. Czy tak postępowali wierzący w Starożytności?

Odp. Tak, Nehemiasz wyznawał swoje grzechy (Neh 1:6). Dawid wyznawał też swoje grzechy (Ps 32:5, Daniel także wyznawał swoje grzechy (Dan 9:4). Tak samo ci, którzy byli chrzczeni przez Jana Chrzciciela w Jordanie wyznawali swoje grzechy (Mat 3:6).

Pyt. 101. Jakie grzechy mam wyznawać Bogu?

Odp. Wszystkie. „Kto ukrywa swe grzechy, nie będzie miał szczęścia, ale kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia.”(Przys 28:13; 1 Jan 1:9).

Pyt. 102. A co jeśli nie znam i nie pamiętam swoich grzechów?

Odp. W takim wypadku musisz zbadać swoje postępowanie i porównać ze świętym Słowem Bożym (Treny 3:40; Ps 77:5-6).

Pyt. 103. A co się stanie jeśli nie zbadam swego postępowania i nie wyznam grzechów?

Odp. Jeśli nie zbadasz siebie i nie wyznasz swoich grzechów, Bóg je wyszuka, obciąży cię nimi i rozedrze cię na kawałki za nie (Ps 1:21-22).

Pyt. 104. Gdzie mam zacząć wyznawać swoje grzechy?

Odp. Tam, gdzie Bóg zacznie ci je pokazywać. Obserwuj gdzie Bóg zaczyna przekonywać cię o grzechu i tam rozpocznij wyznawanie ich. Tak robił Dawid i Daniel (2 Sam 12:7-14; Dan 9:3-9).

Pyt. 105. Co mam uczynić, gdy Bóg pokazuje mi moje grzechy, aby je wyznać prawidłowo?

Odp. Musisz śledzić przekonanie o grzechu, dopóki nie zaprowadzi cię do źródła tego grzechu, którym jest twoje własne serce (1 Król 8:33; Ps 4:5).

Pyt. 106. Czy zatem moje serce jest źródłem i początkiem moich grzechów?

Odp. „Albowiem z wnętrza, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, wszeteczeństwa, kradzieże, morderstwa, Cudzołóstwo, chciwość, złość, podstęp; lubieżność, zawiść, bluźnierstwo, pycha, głupota; Wszystko to złe pochodzi z wewnątrz i kała człowieka.” (Mar 7:21-23).

Pyt. 107. Gdy człowiek to zobaczy, to co o sobie pomyśli?

Odp. Wtedy człowiek nie tylko pomyśli ale i stwierdzi, że jest nieczysty, że serce go zwodziło, że jest ono najbardziej niegodziwe, że nie można mu ufać w żadnym wypadku, i że każdy zamysł i imaginacja serca naturalnie są złe i tylko złe (Iz 64:6; Przy 28:26; Rdz 6:5).

Pyt. 108. Powiedziałeś, że serce ma bardzo zły charakter, ale jak się przekonam, że jest tak złe jak to utrzymujesz?

Odp. Z Pisma i z własnego doświadczenia.

Pyt. 109. Co masz na myśli mówiąc z doświadczenia?

Odp. Oglądaj swoje serce i patrz na Słowo Boże, a zobaczysz wielką niegodziwość, która istnieje w twoim sercu, bo musisz poznać grzech dzięki Prawu, że nakazuje ci robić jedną rzecz, a twoje serce skłania się do przeciwnej (Rzym 7:7-10).

Pyt. 110. Czy w ten sposób poznam swoje serce?

Odp. Tak, niektóre z jego grzechów, a także cielesność twego umysłu. „Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może” (Rzym 8:7).

Pyt. 111. Czy możesz podać kilka rzeczy, w których przejawia się niegodziwość serca człowieka?

Odp. Tak; sekretne pragnienia za grzechem, chociaż Słowo Boże tego zabrania; odkładanie na później pokuty, nużenie się robieniem świętych obowiązków; skłonność do zapominania Boga; badanie jak pomniejszyć i ukryć grzech; udawanie, że jest się lepszym niż w rzeczywistości, bycie zadowolonym, kiedy można grzeszyć, gdy nie widzą tego ludzie, zatwardzanie się przeciwko groźbom i sądom Bożym; przez desperackie skłonności do ateizmu, niewiary itp. (Przys 1:24-26; Iz 43:22; Mal 1:11,13; Sędz 3:7; Jer 2:32; Ps 106:21, Oz 2:13; Przys 30:20; Jer 2:25; Rzym 1:32; 2:5 Sof 1:11-13).

Pyt. 112. Czy jest jeszcze coś co muszę wykonać, żeby prawidłowo wyznać grzechy?

Odp. Tak. Niech przekonanie o grzechu zapadnie w twoje serce, bo Bóg widzi o wiele więcej niegodziwości w tobie niż ty. „Bo jeśli nasze serce nas potępia, Bóg jest większy niż nasze serce i wie wszystko.” (1 Jan 3:20). Ponadto, Bóg położył nasze sekretne grzechy w świetle swego oblicza (Ps 90:8).

Pyt. 113. Czy jest coś jeszcze co muszę zrobić, aby prawidłowo wyznać grzechy?

Odp. Tak. W swoim wyznaniu musisz powiększyć swoje grzechy przez wyznanie towarzyszących im pogarszających je okoliczności.

Pyt. 114. Jak mam to zrobić?

Odp. Przez wyznanie przeciwko jak wielkiemu światłu poznania i miłosierdziu Bożemu zgrzeszyłeś, przeciwko jak dużej cierpliwości i pobłażliwości Bożej zgrzeszyłeś, także przeciwko jakim ostrzeżeniom i sądom Bożym zgrzeszyłeś, również ile własnych ślubów, obietnic poprawy i swoje zaangażowanie w walkę przeciw grzechowi zламаłeś? Te rzeczy powiększają twoje grzechy (Ezd 9:10-14).

Pyt. 115. Dlaczego muszę wyznawać moje grzechy Bogu, przecież On zna je wszystkie?

Odp. Wyznanie grzechów jest konieczne z wielu przyczyn.

Pyt. 116. Jakie są te przyczyny?

Odp. Jedną z nich jest fakt, iż poprzez szczere i dogłębne wyznanie grzechów uznajesz Boga za swojego Suwerennego Pana i uznajesz, iż ma prawo narzucać Swoje Prawo na ciebie (2 Moj 20).

Pyt. 117. Możesz podać inną przyczynę?

Odp. Tak, przez wyznanie grzechów potwierdzasz sprawiedliwe sądy wydane przeciw nim (Ps 2:3-4).

Pyt. 118. Możesz podać inną przyczynę?

Odp. Tak, przez wyznanie grzechów okazujesz jak mało zasługujesz na miłosierdzie Boże.

Pyt. 119. Czy możesz podać jeszcze jakąś inną przyczynę?

Odp. Tak. Wyznając grzechy okazujesz czy serce twoje nienawidzi, czy kocha grzechy. Ten, kto szczerze wyznaje swoje grzechy jest podobny do gospodarza, który posiada złodzieja lub zdrajcę w swoim domu, którego denuncjuje i wydaje w ręce władzy, by wymierzyła mu karę; ale jeśli ktoś powstrzymuje się od wyznania grzechów podobny jest do gospodarza, który ukrywa złodzieja lub zdrajcę w swoim domu wbrew Prawu i woli Króla.

Pyt. 120. Czy możesz podać jeszcze inną przyczynę?

Odp. Ten, kto wyznaje swoje grzechy rzuca się do stóp Bożego miłosierdzia, i całkowicie potępia i odrzuca swoją własną sprawiedliwość, wnioskując, że nie można być usprawiedliwionym i stać czystym przed Bogiem przez własną sprawiedliwość, Dlatego chce być usprawiedliwiony przez sprawiedliwość Pana Jezusa Chrystusa. (Ps 51:1-3; Fil 3:6-8).

Pyt. 121. Z jaką postawą serca powinienem wyznawać grzechy?

Odp. Rób to SZCZERZE i bardzo gruntownie. Gdyż udawanie jest obrzydliwe, robienie tego po łebkach jest niegodziwością, a robienie tego bez poczucia grzechu jest nie do przyjęcia. Należy pamiętać przy tym, iż wyznawanie grzechów ustami, i równoczesne miłowanie ich w sercu jest okłamywaniem Boga i wielką prowokacją dla Niego.

Pyt. 122. Co masz na myśli mówiąc, że istnieje udawanie i obłuda w wyznawaniu grzechów?

Odp. Gdy człowiek wyznaje grzech, ale nie żałuje za niego w sercu, albo gdy wyznaje grzech, ale nie uważa go za zło, albo gdy prosi Boga o przebaczenie grzechu, ale nie widzi potrzeby jego otrzymania; taki człowiek udaje i jest obłudny.

Pyt. 123. Co masz na myśli mówiąc wyznawanie po łebkach?

Odp. Taki człowiek wyznaje część grzechów, ale nie wszystkie, albo gdy wyznaje wszystkie, to stara się w czasie wyznania pomniejszać je (Przy 28:13; Joba 31:33). Albo gdy w swoim wyznaniu nie odwraca się od wszystkich grzechów do Boga, lecz od większych grzechów do mniejszych (Jak 3:12). Taki człowiek nawraca się, ale nie do Boga i nie wywyższa Go (Oz 7:16 UBG).

Pyt. 124. Czym jest wyznanie grzechów bez poczucia grzeszności?

Odp. Jest to robienie wyznania z powodu zwyczaju czy tradycji, gdy nie ma poczucia winy w sumieniu. Takie wyznanie jest nie do przyjęcia.

Pyt. 125. Czym jest wyznanie grzechów ustami a miłowanie ich w sercu?

Odp. Jest wyznaniem grzechu ustami, ale odmówieniem porzucenia go sercem (Job 20:12-13; Jer 8:5). Jest okazywaniem miłości Bogu ustami, ale podążaniem sercem za pożądliwościami (Ezech 33:31).

Pyt. 126. Ale wcześniej zapytałem cię z jakim nastawieniem serca mam wyznawać swoje grzechy, a ty nie odpowiedziałeś wprost?

Odp. Powiedziałem z jakim nastawieniem nie powinieneś wyznawać a teraz powiadam ci, żebyś starał się wyznawać grzechy z poczuciem zła, które tkwi w nich.

Pyt. 127. Jakie zło tkwi w grzechu?

Odp. Nikt z ludzi nie potrafi wyrazić jak wielkie zło tkwi w grzechu, ale musimy wiedzieć, że grzech znieważa Boga, (Rzym 2:23), prowokuje Go do gniewu (Ef 5:5-6), i potępia duszę ludzką (2 Tes 2:12).

Pyt. 128. Co jeszcze radzisz mi, żeby zrobić w tym wielkim dziele wyznawania grzechów?

Odp. Gdy wyznajemy grzechy powinniśmy wstydzić się, płakać i mieć skruszone serce (Jer 1:4; Iz 22:12; Ps 51:17; Jer 31:9)

Pyt. 129. Co jeszcze powinienem robić podczas wyznawania moich grzechów?

Odp. Brzydzić się grzechem i szczerze wzdychać i jęczeć nad nim, co wyraża, że czynisz to z całego serca (Job 42:6; Ez 9:4; Jer 31:9).

Pyt. 130. Czy to wszystko?

Odp. Nie, powinieneś drzeć gdy słyszysz Słowo Boże, gdy widzisz sąd Boży nad kimś, aby ciebie ten sąd czasem nie dopadł, powinieneś także drzeć przed obietnicami Słowa Bożego, aby czasem Bóg ci ich nie odmówił. „Lecz ja patrzę na tego, który jest ubogi i skruszony w duchu i który drży na moje słowo.” (Iz 66:2; Heb 4:1-2).

Pyt. 131. A co, jeśli nie potrafię tak wyznawać moich grzechów?

Odp. Opłakuj zatwardziałość swego serca, słuchaj najlepszych kaznodziei, pamiętaj, że wisisz nad piekłem na cienkiej nitce niepewnego życia. I wiedz, że Bóg uważa to za wielkie uchybienie jeśli nie czujesz wstydu z powodu grzechów (Iz 63:17; Jer 6:15, 8:12)..

Pyt. 132. Czy mogę złożyć jakieś podziękowania Bogu w czasie wyznania grzechów?

Odp. Tak, dziękuj Bogu za to, że pozwolił ci zobaczyć twoje grzechy, dziękuj też mu, że dał ci czas, żebyś przyznał się do nich, bo gdybyś wcześniej zmarł to byłbyś w piekle; dziękuj Mu także za to, że zniżył się do słuchania takiego grzesznika jakim jesteś, i że obiecał, iż NA PEWNO zmiłuje się nad tobą.

O Wierze w Chrystusa.

Pyt. 133. Dzięki, że pouczyłeś mnie jak mam oddawać cześć Bogu, powiedz mi, jak jeszcze mogę czcić Boga?

Odp. Musisz wierzyć Jego Słowu.

Pyt. 134. Czy to jest oddawaniem czci Bogu?

Odp. Oczywiście, gdyż apostoł Paweł mówi w Biblii „zgodnie z tą drogą, który oni nazywają sektą, wierząc we wszystko, co jest napisane w zakonie i u proroków.” (Dz 24:14).

Pyt. 135. Dlaczego wierzenie jest uważane za część oddawania czci Bogu?

Odp. Ponieważ bez wiary nie można mu się podobać (Heb 11:6).

Pyt. 136. Dlaczego nie można podobać się Bogu jeśli nie mam wiary?

Odp. Ponieważ jeśli chodzi o oddawanie czci „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.” Ponadto, ten, kto oddaje cześć Bogu musi wierzyć Jego Słowu, ponieważ w przeciwnym razie nie będzie mógł oddawać czci jak należy Bogu

z nabożnym szacunkiem i bojaźnią, lecz będzie oddawał Bogu cześć w bezbożny, zabobonny i niewłaściwy sposób, „wszystko bowiem, co nie wypływa z wiary jest grzechem” (Rzym 14:23 UBG).

Pyt. 137. Ale nie wszyscy ludzie tak wierzą?

Odp. „Co się narodziło z ciała jest ciałem, a co się narodziło z Ducha, jest duchem.” (Jana 3:6). „To znaczy, że nie dzieci ciała są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy są uznane za potomstwo.” (Rzym 9:8).

Pyt. 138. Co przez to rozumiesz?

Odp. Musisz narodzić się dwukrotnie, zanim będziesz prawdziwie wierzył (Jana 3).

Pyt. 139. Czy możesz to wyjaśnić?

Odp. Wierzenie ku zbawieniu jest aktem prawdziwych chrześcijan, a prawdziwymi chrześcijanami są ci którzy narodziли się z Ducha Bożego.

Pyt. 140. Czy możesz to udowodnić?

Odp. Tak. Ci, którzy wierzą w imię Jezusa Chrystusa są takimi „Którzy są narodzeni nie z krwi ani z woli ciała, ani z woli mężczyzny, ale z Boga.” (Jan 1:13).

Pyt. 141. Czym jest wierzenie?

Odp. Jest to taki akt duszy posiadającej łaskę, który uchwycą się miłosierdzia Bożego przez Chrystusa (Dz 15:11).

Pyt. 142. Dlaczego nazywasz to aktem duszy posiadającej łaskę?

Odp. Ponieważ umysł takiego człowieka uchwycą się w ten sposób łaski Bożej „przez moc Ducha Świętego” (Rzym 15:13).

Pyt. 143. Jeśli taki biedny grzesznik jak ja ma być zbawiony przed nadchodzącym gniewem, to jak mam wierzyć?

Odp. Pytanie powinno brzmieć w kogo mam wierzyć? (Jan 9:35-36).

Pyt. 144. Zatem, w kogo mam wierzyć?

Odp. W Pana Jezusa Chrystusa (Dz 16:31).

Pyt. 145. Kto to jest Pan Jezus Chrystus, abym mógł w niego uwierzyć?

Odp. On jest jedynym jednorodzonym Synem Bożym (Jana 3:16).

Pyt. 146. Dlaczego muszę w Niego wierzyć?

Odp. Ponieważ On jest Zbawicielem świata (2 Piot 1:3; 1 Jan 4:14).

Pyt. 147. W jaki sposób jest On Zbawicielem świata?

Odp. Bóg Ojciec przeznaczył Go do roli Zbawiciela i wysłał na świat „Bo Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony.” (Jan 3:17).

Pyt. 148. Jak przyszedł na ten świat?

Odp. W ludzkim ciele, w którym wypełnił prawo, zmarł za nasze grzechy, pokonał złego i śmierć i uzyskał wieczne odkupienie dla nas (Gal 4:4; Rzym 10:4, 8:3; Heb 2:14-15, 6:20).

Pyt. 149. Czy nie ma innej drogi, z wyjątkiem zbawienia poprzez wierzenie w Jezusa Chrystusa?

Odp. „I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni.” (Dz 4:12). Dlatego, ten, kto nie uwierzy zostanie potępiony (Mar 16:16; Jan 3:18).

Pyt. 150. Czym jest wierzenie w Jezusa Chrystusa?

Odp. Jest to przyjęcie Jego wraz z tym co się w Nim znajduje jako dar Boży dla grzesznika (Jan 1:12).

Pyt. 151. Co jest zachęcającego w Panu Jezusie Chrystusie, aby w Niego uwierzyć?

Odp. Nieskończona sprawiedliwość, która może cię usprawiedliwić, a też Duch bez miary, który może uświęcić ciebie (Iz 14:24-25; Dan 9:24; Filip 3:7-9; Jan 3:34).

Pyt. 152. Czy to będzie moje, jeśli przyjmę Chrystusa?

Odp. Tak, jeśli przyjmiesz Go tak, jak Bóg oferuje Go tobie (Jan 3:16).

Pyt. 153. Jak Bóg oferuje Go mi?

Odp. Tak jak bogacz oferuje jałmużnę żebrakowi, tak musisz przyjąć ten dar (Jan 6:32-35).

Pyt. 154. Czy On naprawdę dał zadośćuczynienie za grzech? Czy rzeczywiście chce On, abym przyjął to co On uczynił?

Odp. Że dał rekompensatę za grzechy jest ewidentne, ponieważ Bóg z powodu Chrystusa, przebaczył ci grzechy. Poza tym, Bóg oferuje tobie to co uczynił Pan Jezus Chrystus, i przysiągł dać tobie największą korzyść, to znaczy, życie wieczne jeśli uwierzysz. Ponad to, Bóg zagroził wiecznym potępieniem jeśli zaniedbasz tak wielkie zbawienie (Ef 4:32; Rzym 3:24; Mat 28:18-20; Dz 13:32-39; Heb 6:17-18; Mar 16:16).

Pyt. 155. Jakim muszę być człowiekiem, zanim ośmielę się uwierzyć w Pana Jezusa Chrystusa?

Odp. Przyjdź świadom swoich grzechów i gniewu Bożego za ich popełnienie, gdyż tak jest nakazane, abyś w ten sposób przyszedł (Mat 11:28).

Pyt. 156. Czy ktokolwiek kiedykolwiek tak przyszedł do Chrystusa?

Odp. Tak, przyszedł Dawid (Ps 51:1-3). Tak, też przyszedł Paweł i dozorca więzienny (Dz 9:6; 16:30), także ludzie domagający się śmierci Chrystusa przyszli w ten sposób (Dz 2:37).

Pyt. 157. Ale nie będzie lepiej jeśli naprawimy wpierw swoje drogi i czyny?

Odp. „Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci co się źle mają,” Chrystus nie przyszedł wzywać do upamiętania sprawiedliwych lecz grzeszników (Mar 2:17).

Pyt. 158. Dlaczego nie jest lepszym rozwiązaniem, aby najpierw poprawić się?

Odp. Dlatego, że to jest jakby ktoś chory mówił, iż najpierw musi się poczuć dobrze, aby pójść do lekarza, albo jak gdyby zraniony człowiek mówił, iż najpierw rana musi się zagoić to wtedy założy opatrunek.

Pyt. 159. Ale kiedy biedne stworzenie widzi swoje grzechy to obawia się przyjść do Chrystusa.

Odp. To prawda, jednak niepotrzebnie, gdyż Bóg powiada „Mówcie do zatrzwożonych w sercu: Bądźcie mocni, nie bójcie się.” (Iz 35:4). „Lecz ja patrzę na tego, który jest ubogi i skruszony w duchu i który drży na moje słowo.” (Iz 66:2).

Pyt. 160. Jaka zachęta może być dana, aby w ten sposób przyjść do Chrystusa?

Odp. Syn marnotrawny tak przyszedł, a jego ojciec przyjął go rzucając mu się na szyję i całując go (Łuk 15). Tak Bóg przyjął Kolosan i wszystkich, którzy są zbawieni (Kol 2:13).

Pyt. 161 Czy możesz dać mi inną zachętę?

Odp. Obietnice Boże są tak wielkie, że wielcy grzesznicy, krwawi grzesznicy i bluźniercy są zachęceni, żeby przyjść do Chrystusa z nadzieją na otrzymanie życia wiecznego (Iz 1:18; Mar 3:23; Jan 6:37; Łuk 24:42-43; Dz 13:26).

Pyt. 162. Czy wszyscy, którzy uwierzą zostaną zbawieni?

Odp. Jeśli uwierzą tak, jak mówi Pismo, i jeśli Pismo spełni się w ich wierzeniu (Jan 7:38; Jak 2:23).

Pyt. 163. Co masz na myśli tak mówiąc?

Odp. Gdy wiara, którą człowiek mówi, że ma, okaże się być prawidłowego rodzaju przez swoje uczynki i działanie w umyśle biednego grzesznika (Jak 2:19-23).

Pyt. 164. Czy istnieją, inne rodzaje wiary?

Odp. Tak, istnieje wiara, w sercu twardym jak kamień, która trwa nie długo, bo w czasie pokusy znika (Łuk 8:13).

Pyt. 165. Czy jest jakiś inny rodzaj wiary?

Odp. Tak, istnieje wiara, która nie ma w sobie życia jest martwa (Jak 2:26).

Pyt. 166. Czy istnieje jeszcze jakaś z tych złych wiar?

Odp. Tak. Istnieje wiara naturalna pochodząca z nas samych, a nie ze specjalnej łaski Bożej (Ef 2:8).

Pyt. 167. Czy istnieje jeszcze jakaś inna?

Odp. Istnieje wiara oparta na mądrości ludzkiej, a nie na mocy Bożej (1 Kor 2:5).

Pyt. 168. Czy to wszystkie rodzaje?

Odp. Nie. Istnieje wiara, która wydaje się być święta, ale nie jest najświętszą wiarą (2 Piot 2:9; Jud 1:20).

Pyt. 169. Jeżeli istnieje tak dużo rodzajów fałszywych wiar, które nie dają zbawienia, to łatwo mogę zostać zwiedziony.

Odp. To prawda. Dlatego Duch Święty ostrzega nas przed tym „Nie łudźcie się” (1 Kor 6:9). „Niech nikt was nie zwodzi” (Ef 5:6). „Jeśli bowiem kto mniema, że jest czymś, będąc niczym, ten samego siebie oszukuje.” (Gal 6:3).

Pyt. 170. Jak można odróżnić prawidłową wiarę od fałszywej?

Odp. Przez sposób jej przyjścia i działanie.

Pyt. 171. Co masz na myśli mówiąc sposób jej przyjścia?

Odp. Złe pytanie, powinieneś zadać 2 pytania w tym miejscu. To znaczy, co znaczy, że wiara przychodzi? I w jaki sposób ona przychodzi?

Pyt. 172. Co znaczy, że wiara przychodzi?

Odp. Wyrażenie mówiące o tym, iż wiara przychodzi, sugeruje, że przedtem byłeś bez niej, i że nie wzięłeś jej stamtąd skąd przychodzi, ponadto, wyrażenie to sugeruje, że wiara posiada sposób przyjścia (Gal 3:23-25).

Pyt. 173. Że byłem kiedyś bez wiary powiedziałeś o tym już wcześniej, ale czy możesz to udowodnić?

Odp. „Albowiem Bóg poddał wszystkich w niewolę nieposłuszeństwa, aby się nad wszystkimi zmiłować.” (Rzym 11:32). Pismo mówi, że wiara przychodzi ze słuchania Słowa Bożego (Rzym 10:17). Ponadto, Duch Święty mówi, że nasz stan był okropny zanim wiara przyszła (Gal 3:23).

Pyt. 174. Jaki jest stan ludzi zanim przyjdzie wiara?

Odp. Zanim wiara przyjdzie, to znaczy, bez wiary nie można podobać się Bogu, ponieważ w uczynkach takich ludzi, czy to będą dobre uczynki świeckie czy religijne tkwi grzech, tacy ludzie we wszystkim co robią grzeszą. Ofiara niegodziwego jest obrzydliwością, a oranie niegodziwego jest grzechem (Przys 21:4,7).

Pyt. 175. Czy to nie jest bardzo smutny stan?

Odp. Tak, ale to nie wszystko, gdyż ich obecna niewiara związuje ich i przekazuje gniewowi Bożemu przez zamknięcie ich pod Prawem; odciąga ich od łaski Bożej i pogrąży w wiecznym potępieniu, jeśli łaska Boża temu nie przeszkodzi (Gal 3:23; Heb 3:17-18; Jan 3:36).

Pyt. 176. A co jeśli człowiek zobaczył, że znajduje się w tym stanie?

Odp. Wielu ludzi widzi się w tym stanie.

Pyt. 177. Jak to się dzieje, że widzą się w tym stanie?

Odp. Przez głoszenie i słuchanie Słowa Bożego (Jan 16:8-9).

Pyt. 178. Co tacy ludzie myślą o sobie?

Odp. Oni nie tylko myślą, ale i wiedzą, że w tym stanie są bez Chrystusa, bez nadziei i bez Boga na świecie (Ef 2:12).

Pyt. 179. Czy nie są szczęśliwi ludzie, którzy nie widzą się w tym stanie?

Odp. Tak. Jeśli widzą siebie uwolnionymi z tego stanu przez dzieło wiary dokonane w ich duszach, w przeciwnym wypadku nie.

Pyt. 180. Co masz na myśli?

Odp. Mam na myśli fakt, że jeśli zobaczą siebie jako uwolnionych z tego nieszczęsnego stanu przez bycie wszczepionymi przez Słowo Boże i Ducha Bożego w wiarę Chrystusa to są szczęśliwi (Rzym 11:17-19).

Pyt. 181. Czy nie są szczęśliwi ci, którzy nigdy nie są kłopotani takim smutnym widokiem swego okropnego stanu?

Odp. Są tak samo szczęśliwi jak człowiek, który mocno śpi w domu, który się pali. Czy może być szczęśliwy człowiek, który jest ignorantem, że jest bez Boga, Chrystusa i nadziei? Czy może być szczęśliwy człowiek, który jest ignorantem, że wisi nad piekłem na cienkiej nitce niepewnego życia? Taki jest stan takich ludzi.

Pyt. 182. Ale czy wiara nie może przyjść do człowieka, zanim zobaczy on, że jest w potępionym stanie?

Odp. Bóg zazwyczaj przekonuje ludzi o ich strasznym stanie, zanim objawia im sprawiedliwość wiary lub zanim zacznie wypracowywać w nich wiarę, aby uchwycili się Jego sprawiedliwości (Jan 16:9-11), (Gal 3:23-25).

Pyt. 183. Co zatem sądzisz o ludziach, którzy nigdy nie zobaczyli, że są zamknięci w niewierze przez grzech, pod przekleństwem Bożym?

Odp. Nie będą ich osądzał jeśli chodzi o ich przyszłość, gdyż Bóg może nawrócić ich zanim umrą; ale obecnie ich stan jest nieszczęsny, ponieważ są zamknięci i są więźniami Prawa przez swoje pożądliwości, przez diabła i swoją niewiarę, dlatego nawet nie mogą pragnąć, aby Bóg zmiłował się nad nimi i wyzwolił ich z niewoli i łańcuchów.

Pyt. 184. Zatem uważasz, że lepiej jeśli człowiek zobaczy swój straszny naturalny stan, niż gdyby miał być tego nieświadom?

Odp. Lepiej widzieć taki stan w tym świecie niż w piekle, bo człowiek musi zobaczyć swój stan tutaj lub tam; jeśli człowiek zobaczy swój nieszczęsny stan teraz, to jest czas na modlitwę i na słuchanie słowa Bożego, które są nakazami Bożymi, aby zrodzić wiarę. Poza tym, Bóg daje obietnice nieszczęśnikom, a Chrystus potwierdza, że tego, kto do niego przyjdzie, w żadnym wypadku nie wyrzuci precz (Jan 6:37).

Pyt. 185. Jestem przekonany, że byłem kiedyś bez wiary i że nie mogę sam jej zdobyć, proszę powiedz mi jak ona przychodzi?

Odp. „Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.” (Rzym 10:17).

Pyt. 186. Jak to przez słuchanie?

Odp. Bóg miesza wiarę ze Słowem Bożym, gdy zamierza absolutnie zbawić grzesznika (Heb 4:2).

Pyt. 187. Jak ludzie słuchają, gdy wiara jest połączona ze Słowem Pisma?

Odp. Słuchają Słowo Pisma, nie jako słowo ludzkie, ale jako Słowo Boże, które skutecznie działa w tych, którzy wierzą (1 Tes 2:13).

Pyt. 188. W jaki sposób wiara przychodzi?

Odp. Wiara przychodzi z trudnością i powoli.

Pyt. 189. Jakie trudności przeciwstawiają się wierze gdy ona przychodzi?

Odp. Poczucie, że się jest niegodnym, odczuwanie winy w sumieniu, naturalne rozumowanie, niewiara i argumenty wymyślone w piekle, które podpowiada zły sercu pokutującego grzesznika (Łuk 5:8; Mar 9:24; Iz 6:5; Rzym 4:18-21).

Pyt. 190. Jak stopniowo przychodzi wiara?

Odp. Na początku jest jak ziarnko gorczycy mała i słaba (Mat 17:20).

Pyt. 191. I co dalej?

Odp. Wiara może na początku widzieć w kim znajduje się usprawiedliwienie i zbawienie; po czym może wzrosnąć dalej i dać człowiekowi nadzieję na otrzymanie tego zbawienia. Następnie wzrasta dalej i daje człowiekowi pewność otrzymania zbawienia (Heb 11:13; Joel 2:13-14; Sof 2:3; Ps 30:7).

Pyt. 192. Ale czy wiara przychodzi tylko przez słuchanie Słowa Bożego?

Odp. Zazwyczaj tak, ale gdy jest już zrodzona, wzrasta na kilka sposobów. Wzrasta poprzez modlitwę (Łuk 17:5; Mar 9:24); przez pobożne rozmowy (Rzym 1:12), przez czytanie Słowa Bożego (Rzym 16:25-26); przez rozmyślanie o Słowie Bożym (1 Tym 4:12-16); a także przez wspomnianie poprzednich doświadczeń (Mat 16:8-9).

Pyt. 193. Czego uczą nas te rzeczy?

Odp. Te rzeczy uczą nas, że ludzie tego świata są ignorantami w odniesieniu do pragnienia posiadania prawdziwej wiary. Nie słuchają Słowa Bożego, ani nie modlą się, nie rozmawiają na pobożne tematy, nie czytają, ani nie rozmyślają nad Słowem Bożym, aby zdobyć wiarę.

Pyt. 194. Powiedziałeś wcześniej, iż prawdziwa wiara odróżnia się od fałszywych, które nie prowadzą do zbawienia sposobem przyjścia i działaniem. Co masz na myśli mówiąc działaniem?

Odp. Wiara działa w ten sposób, że powoduje, że dusza w jej świetle widzi, iż nie ma sprawiedliwości na świecie, która mogłaby zbawić grzesznika (Iz 64:6).

Pyt. 195. W jaki sposób wiara daje duszy ten duchowy wzrok?

Odp. Przez danie człowiekowi zrozumienia natury Prawa, i że człowiek nie jest w stanie wypełnić go doskonale (Gal 2:16).

Pyt. 196. Powiedz proszę, czy wiara zawsze objawia duszy gdzie można znaleźć doskonałą usprawiedliwiającą sprawiedliwość?

Odp. Tak; ona zawsze objawia, że usprawiedliwiająca sprawiedliwość może być znaleziona tylko w Panu Jezusie Chrystusie, w tym co on uczynił i przecierpiał w ciele (Iz 14:24-25; Fil 3:3-9).

Pyt. 197. Jak wiara znajduje doskonałą sprawiedliwość Chrystusa?

Odp. Przez Słowo Boże, które dlatego jest nazywane słowem wiary, bo wiara przez nie objawia grzesznikowi wystarczającą sprawiedliwość w Chrystusie (Rzym 10:6-9).

Pyt. 198. Jak jeszcze wiara działa w duszy?

Odp. Wiara stosuje tę sprawiedliwość do grzesznika i pomaga mu się jej uchwycić (Rzym 3:21-22; 1 Kor 1:30; Gal 2:20).

Pyt. 199. Jak inaczej wiara działa?

Odp. Przez te zastosowanie Chrystusa do duszy, dusza zostaje ożywiona do życia duchowego i uczyniona Niebiańskim człowiekiem. Gdyż prawidłowa wiara ożywia do duchowego życia, oczyszcza i uświęca serce i przekształca wewnętrznego człowieka na obraz Pana Jezusa Chrystusa (Kol 2:12-13; Dz 15:9; 26:18; 2 Kor 3:18).

Pyt. 200. Jak jeszcze inaczej działa wiara?

Odp. Daje duszy pokój z Bogiem przez Pana Jezusa Chrystusa (Rzym 5:1).

Pyt. 201. Pan Jezus posiada wielki szacunek u tych, którzy posiadają tę prawdziwą wiarę w Niego. Prawda?

Odp. Tak. Dla tych którzy prawdziwie wierzą jest cenny; w swojej osobie, w tym co uczynił i w swoim słowie (1 Piot 2:7; 1:18-19; 2 Piot 1:3-4).

Pyt. 202. Czy ci ludzie, którzy posiadają tę prawdziwą wiarę, mogą ścierpieć, gdy ktoś oczernia Chrystusa?

Odp. Nie, takie oczernianie jest mieczem w ich ciele i ciężarem, którego nie mogą ścierpieć? (Ps 42:10; Sof 3:19).

Pyt. 203. Czy gdy drogi i lud Chrystusa są wyszydzane, dotyka to takich ludzi?

Odp. Tak, tacy wierzący ludzie wybiorą raczej bycie wyszydzanymi i prześladowanymi wraz z ludem Bożym, niż zażywanie przyjemności grzechu na tym doczesnym świecie (Heb 11:24-25).

Pyt. 204. Czy wierzący modlą się dużo o powtórne przyjście Pana Jezusa Chrystusa?

Odp. Tak, ponieważ chcieliby zobaczyć Go po tej stronie chwały, gdyż ich ojczyzna jest w Niebie, skąd też oczekują Zbawiciela Pana Jezusa Chrystusa (Filip 3:20).

Pyt. 205. Czy wierzący żyją świętym życiem, oczekując, że Chrystus Przyjdzie niedługo?

Odp. Tak, gdyż jego przyjście będzie chwalebne i przerażające pełne miłosierdzia, ale i sądu. „A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną. Skoro to wszystko ma się rozpląnąć, to jakimi wy powinniście być w świętym postępowaniu i pobożności;" (2 Piot 3:10-11).

O modlitwie.

Pyt. 206. Jestem zadowolony, że opisałeś mi jak mam oddawać cześć Bogu, to znaczy, przez wyznanie grzechów i wiarę w Pana Jezusa Chrystusa. Czy są jeszcze jakieś inne rzeczy, które muszę robić, aby oddawać cześć Bogu?

Odp. Tak, kilka, ale tutaj wymienię tylko dwie.

Pyt. 207. To znaczy?

Odp. Modlitwa i zapieranie się siebie.

Pyt. 208. Czy modlitwa jest częścią prawdziwego uwielbienia Boga?

Odp. Tak. I to wielką.

Pyt. 209. Czy możesz to udowodnić?

Odp. „Chodźcie, oddajmy pokłon i padnijmy przed nim; klękniemy przed PANEM naszym Stwórcą. (Ps 95:6).

Pyt. 210. Czy możesz podać jeszcze inny werset?

Odp. „Lecz ona przyszła, złożyła mu pokłon i rzekła: Panie pomóż mi!" (Mat 15:25).

Pyt. 211. Czym jest modlitwa?

Odp. Modlitwa jest szczerym, świadomym, pełnym uczuć wylaniem duszy przed Bogiem w imieniu Chrystusa, celem uzyskania tego co Bóg obiecał (Przys 15:8; Jer 31:18-19; Ps 42:2-5; Jan 14:13-14; 1 Jan 5:14).

Pyt. 212. Czy nie wszyscy się modlą?

Odp. Tak. „Niegodziwy przez pychę, którą po sobie pokazuje nie szuka Boga; całe jego myślenie to że nie ma Boga." (Ps 10:4).

Pyt. 213. Co się stanie z tymi, którzy się nie modlą?

Odp. Ludzie, którzy nie oddają czci Bogu i się nie modlą zostaną zniszczeni. „Wylej twój gniew na pogan, którzy cię nie znają, i na królestwa, które nie wzywają twego imienia." (Ps 79:6; Jer 10:25).

Pyt. 214. Bóg wie czego potrzebujemy zanim Go poprosimy, dlaczego więc nie da nam tego bez modlitwy?

Odp. Jego rada i mądrość tak nakazują. „Tak mówi Pan Bóg: Jeszcze w tym jednym dam się uprosić domowi Izraela, aby im to uczynić." (Ezech 36:37).

Pyt. 215. Dlaczego Bóg chce, abyśmy się modlili?

Odp. Ponieważ chce być uznany przez człowieka, że jest ponad człowiekiem, i dlatego chce, aby ludzie przychodzili do Niego tak jak żebrak przychodzi do Króla. Tak Abraham przychodził do Niego (Rdz 17:27,30).

Pyt. 216. Czy jest inny powód dlaczego miałbym się modlić?

Odp. Tak. Przez modlitwę przyznajesz, że pomoc, której szukasz nie znajduje się w twoich rękach. (2 Kron 20:6-12).

Pyt. 217. Czy jest jeszcze inny powód dlaczego miałbym się modlić?

Odp. Przez modlitwę wyznajesz, że twoja pomoc jest tylko w Bogu (Ps 62:1).

Pyt. 218. Czy jest jeszcze jakiś inny powód?

Odp. Przez modlitwę przyznajesz, że nie możesz żyć bez Jego łaski i miłosierdzia (Mat 14:30; Heb 4:16).

Pyt. 219. Czy Bóg wysłuchuje wszystkich którzy się modlą?

Odp. Nie. „Patrzyli, lecz nie było nikogo, kto by ich wybawił; spoglądali na PANA, lecz ich nie wysłuchał. (2 Sam 22:42).

Pyt. 220. Do czego przyrównuje Bóg modlitwy, których nie wysłuchuje?

Odp. Do wycia psa (Oz 7:14).

Pyt. 221. Na czyje modlitwy Bóg nie odpowiada?

Odp. Na modlitwy tych, którzy uważają, że z powodu wielomóstwa będą wysłuchani (Mat 6:7).

Pyt. 222. Czyich jeszcze modlitw Bóg nie wysłucha?

Odp. Tych ludzi, którzy proszą Boga o rzeczy zamierzając zaspokoić swoje pożądlivości. (Jak 4:3).

Pyt. 223. Czyich jeszcze modlitw Bóg nie wysłucha?

Odp. Tych ludzi, którzy knują podstęp w sercu „Gdybym knuł coś niegodziwego w sercu moim, Pan nie byłby mnie wysłuchał” (Ps 66:18).

Pyt. 224. Czy knucie niegodziwości w swoim sercu jest wielką przeszkodą dla modlitwy?

Odp. Tak, ponieważ Bóg rzekł: „Synu człowieczy, ci ludzie postawili swoje bożki w swym sercu, a kamień potknięcia do nieprawości położyli przed twarzą. Czy uważasz, że szczerze pytają mnie o radę?...I zwrócę swoją twarz przeciw temu człowiekowi, i uczynię z niego znak i przysłowie, i wytracę go spośród mego ludu (Ezech 14:3,8).

Pyt. 225. Czyjej modlitwy Bóg wysłucha?

Odp. Bóg wysłucha modlitw biednych i potrzebujących (Ps 34:6; Iz 41:17).

Pyt. 226. Co masz na myśli mówiąc biednych?

Odp. Mam na myśli ubogich w duchu (Mat 5:3).

Pyt. 227. Kim są ubodzy w duchu?

Odp. To są ci, którzy są świadomi braku i konieczności posiadania wszystkich tych rzeczy Bożych, które przygotowują człowieka do Królestwa Niebios.

Pyt. 228. Co to są za rzeczy?

Odp. Wiara, nadzieja, miłość, radość, pokój, nowe serce, Duch Święty i uświęcenie (Jak 2:5; 2 Tes 2:16; Ez 36:26-27).

Pyt. 229. Co masz na myśli mówiąc potrzebujący?

Odp. Mam na myśli tych ludzi, którzy pragną i nie są zaspokojeni dopóki nie otrzymają tych wyżej wymienionych rzeczy (Ps 63:1; 119:20).

Pyt. 230. Czy Bóg naprawdę wysłucha takich ludzi?

Odp. Tak, bo napisano „Bo napoił spragnioną duszę, a głodną duszę napełnił dobrami.” (Ps 107:9).

Pyt. 231. Po czym poznam, że jestem jednym z tych, którym Bóg da te rzeczy?

Odp. Jeśli widzisz w tych rzeczach piękno ponad wszystko inne (Ps 110:3).

Pyt. 232. Jak inaczej mogę poznać, że mnie wysłucha?

Odp. Jeśli pragniesz te rzeczy, ze względu na ich piękno (Ps 90:14,17).

Pyt. 233. Jak inaczej mogę wiedzieć, że je otrzymam?

Odp. Gdy nie będziesz w stanie wyrazić słowami tęsknoty za ich otrzymaniem, (Rzym 8:26).

Pyt. 234. Jak inaczej mogę poznać, że Bóg mnie wysłucha i w ten sposób być zachęcony do dalszej modlitwy?

Odp. Gdy spełniasz wszystkie polecenia Boże, aby uzyskać te dary (Iz 4:1,3; 64:5).

Pyt. 235. Po czym jeszcze mogę to poznać?

Odp. Gdy będziesz praktykował to co już dostałeś (Obj 3:8).

Pyt. 236. Czy to są wszystkie znaki, że moje modlitwy będą wysłuchane?

Odp. Nie, jest jeszcze jedna rzecz bez, której nic nie uzyskasz.

Pyt. 237. Co to jest?

Odp. Musisz prosić Boga w imieniu i na podstawie zasług Chrystusa, gdyż tylko z Jego powodu Bóg da tobie te rzeczy. (Jan 14:13-14).

Pyt. 238. Czy Bóg zawsze odpowiada natychmiast?

Odp. Czasami tak, a czasami nie (Izajasz 30:19; Dan 10:12).

Pyt. 239. Czy Boża zwłoka w Jego odpowiedzi oznacza Jego gniew?

Odp. Czasami tak, a czasami nie.

Pyt. 240. Kiedy nie jest znakiem Jego gniewu?

Odp. Kiedy nie odeszliśmy od Niego z powodu naszych grzechów? (Łuk 18:7).

Pyt. 241. Kiedy jest to oznaką Jego gniewu?

Odp. Kiedy odstąpiliśmy od Niego, albo nie pokutowaliśmy z poprzedniego złego postępowania. (Oz 5:14-15).

Pyt. 242. Dlaczego Bóg zwleka z wysłuchaniem modlitw tych, którzy nie odstąpili od Niego?

Odp. Ponieważ kocha słyszeć ich głos, próbuje ich wiarę, lubi ich natarczywość i zmaganie się ich z Nim o błogosławieństwo (Gal 2:14; Mat 15:22-28; Łuk 11:5-8; 1 Moj 32:25-28).

Pyt. 243. Ale czy zwlekanie z odpowiedzią na modlitwy nie powoduje zniechęcenia?

Odp. Tak jest z powodu niewiary, ale tak nie powinno być, ponieważ Bóg jest wierny. Dlatego ludzie powinni zawsze modlić się i nie ustawać (Łuk 17:1-8).

O zapieraniu się siebie.

Pyt. 244. Cieszę się, że powiedziałeś mi tyle o oddawaniu czci Bogu, powiedz jeszcze raz jak nazywał się ostatni element?

Odp. Zapieranie się siebie.

Pyt. 245. W jaki sposób zapieranie się siebie jest częścią oddawania czci Bogu?

Odp. Pismo stwierdza, że gdy Abraham szedł, aby złożyć w ofierze swego syna Izaaka na ołtarzu jako ofiarę całopalną, było to dla niego wielkim aktem samozaparcia, i uważał on ten akt jako oddawanie czci Bogu.

Pyt. 246. Czy możesz podać tekst Pisma mówiący o tym?

Odp. „Wtedy Abraham powiedział do swoich służących: Zostańcie tu z osłem, a ja i chłopiec pójdziemy tam, oddamy cześć Bogu i wrócimy do was.” To powiedział gdy zamierzał złożyć Izaaka na ofiarę (Rdz 22:5).

Pyt. 247. Co to jest samozaparcie się siebie?

Odp. Jest to pozostawienie WSZYSTKIEGO co się posiada dla Chrystusa.

Pyt. 248. Czy możesz udowodnić to werselem Pisma?

Odp. „Tak i każdy z was, kto nie wyrzeknie się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem.” (Łuk 14:33).

Pyt. 249. Czy możesz podać jeszcze inny werset?

Odp. „Lecz to co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. Owszem, wszystko uznaję za stratę dla znakomitości poznania Chrystusa Jezusa,

mojego Pana, dla którego wszystko utraciłem i uznaję to za gnój, aby zyskać Chrystusa;” (Filip 3:7-8).

Pyt. 250. Te wersety mi wystarczą, czy możesz podać mi szczegółowy przykład samozaparcia wierzących?

Odp. Tak, Abel zaparł się wszystkiego, aż do utraty życia (Rdz 12:1-4). Abraham zaparł się siebie i odszedł ze swojej ojczyzny i z domu swego ojca (Rdz 12:1-4), Mojżesz zaparł się królestwa, korony i łatwego życia (Heb 11:24-27). Józef zaparł się cielesnych pożądliwości (Rdz 39:9).

Pyt. 251. Ale ci ludzie zaparli się części. A nie wszystkiego co posiadali?

Odp. Abel stracił wszystko, nawet swoje życie. Abraham utracił swoją ojczyznę (Rdz 12:13). Mojżesz porzucił królestwo i koronę (Heb 11:27). Józef zaparł się swoich pożądliwości (Rdz 39:10-15).

Pyt. 252. Czy możesz powiedzieć bardziej szczegółowo o samozaparcu?

Odp. Z całego serca.

Pyt. 253. W jakim duchu musi samozaparcie być wykonane?

Odp. Musi być wykonane w duchu wiary, miłości i trzeźwego myślenia. W przeciwnym wypadku nawet jeśli człowiek sprzeda wszystko co ma i rozda ubogim a ciało wyda na spalenie, nic mu to nie pomoże (1 Kor 13:1-3).

Pyt. 254. Kto może chybić celu w samozaparcu?

Odp. Ci, których cele w samozaparcu nie są zgodne z nakazami ewangelii.

Pyt. 255. Co to za ludzie?

Odp. To ci, którzy są kłótlivi i szukają próżnej chwały; albo ci, którzy szukają w swoich cierpieniach chwały ludzkiej bardziej niż chwały Chrystusa i zbudowania bliźniego.

Pyt. 256. Kto jeszcze może potknąć się o ten kamień obrazy?

Odp. Ci którzy knują jak Syba, aby zyskać przez udawane samozaparcie względy pobożnych i w ten sposób wzbogacić się (2 Sam 14:1-4).

Pyt. 257. Kto jeszcze może się potknąć o samozaparcie?

Odp. Ci, którzy zapierają się siebie samych i myślą jak faryzeusze, że stają się bardziej sprawiedliwi w oczach Bożych niż inni (Łuk 18:11-12).

Pyt. 258. Kto jeszcze?

Odp. Ci którzy nie wytrwają w zapieraniu się samych siebie i na końcu są pokonani przez miłość własną (Gal 3:4; 6:9).

Pyt. 259. Czy mogę zadać jeszcze parę pytań?

Odp. Tak.

Pyt. 260. A co, jeśli człowiek obieca zaprzeć się siebie w przyszłości, czy to nie jest krok w dobrym kierunku?

Odp. W żadnym razie, ponieważ przyczyną dla której taki człowiek odmawia zaparcia się siebie teraz jest to, że jego serce bardziej lgnie do jego pożądlivosti i doczesnego świata niż do Boga i Chrystusa.

Pyt. 261. Czy możesz podać mi werset Biblijny, na dowód tego co mówisz?

Odp. Tak. Ezaw nie zamierzał rozstać się z błogosławieństwem na zawsze, ale chciał je otrzymać później; ale Bóg uznał jego nie wybranie błogosławieństwa w teraźniejszości, za gardzenie nim i wybieraniem swoich pożądlivosti raczej niż błogosławieństwa i dlatego, gdy potem Ezaw chciał uzyskać błogosławieństwo, Bóg nie dał mu go, ale odrzucił jego i jego łzy (Rdz 25:30-34; Heb 12:14-16).

Pyt. 262. A co jeśli człowiek będzie zapierać się wielu rzeczy, ale nie wszystkich, czy to nie jest krok w dobrym kierunku?

Odp. W żadnym razie; taki człowiek będzie robił tak jak Saul zabije część pożądlivosti, a część zachowa przy życiu, dlatego nie nadaje się do Królestwa Bożego (1 Sam 15).

Pyt. 263. A co jeśli człowiek zaprze się wszystkiego z wyjątkiem życia?

Odp. Chrystus mówi, iż „Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mojego powodu, znajdzie je.”(Mat 16:25; Jan 12:25).

Pyt. 264. A co jeśli człowiek zaparł się wszystkiego w przeszłości, ale teraz już nie, czy Bóg nie zaakceptuje jego przeszłej decyzji?

Odp. Nie, ponieważ prawdziwy uczeń Chrystusa musi zapierać się siebie dzień po dniu, musi brać swój krzyż i naśladować Chrystusa dzień po dniu (Łuk 9:23).

Pyt. 265. A co jeśli człowiek zapiera się siebie zewnętrznie, tak że nie przynosi ujmy ewangelii przed ludźmi czy to nie jest prawdziwe zapieranie się siebie?

Odp. Nie, jeśli nie będzie to pochodzić z jego serca, bo chociaż człowiek patrzy na zewnętrzne rzeczy, to Bóg patrzy na serce (1 Sam 16:7).

Pyt. 266. Obawiam się, iż moje serce może mnie zwieść w tej wielkiej pracy, gdy pojawią się trudności, czy można odkryć jakoś, czy moje serce tak uczyni wtedy?

Odp. Podam ci kilka odpowiedzi na to pytanie, ale najpierw powiem ci czyje serce tak postąpi.

Pyt. 267. Czy będziesz tak łaskawy?

Odp. Tak. Ten, kto codziennie nie zapiera się gruntownie i świadomie, na pewno upadnie gdy w przyszłości nadejdą trudności. Judasz nie zapierał się siebie codziennie i gdy pokusa przyszła odpadł od wiary (Jan 12:6).

Pyt. 268. Czy możesz podać przykład innych ludzi?

Odp. Ci, którzy pobłażają swojej jednej sekretnej pożądlivosti pod przykryciem wyznania na pewno nie wyrzekną się wszystkiego dla Pana Jezusa Chrystusa.

Pyt. 269. Kim są ci, którzy pobłażają swoim pożądlivociom?

Odp. To ci którzy zaspokajają je, a dotyczą one ubrania i pokarmu lub czegoś innego (Rzym 13:12-14; Iz 3:6-24; Am 6:3-6).

Pyt. 270. Kto jeszcze tak postępuje?

Odp. Ci, którzy usprawiedliwiają swoje grzechy i ukrywają je tak, aby nie byli napomniani. Tak robił Saul (1 Sam 15:18-22).

Pyt. 271. Kto jeszcze tak postępuje?

Odp. Tacy ludzie, którzy słuchają takich kaznodziei, którzy głoszą to co łechce ich pożądlivosti (2 Tym 4:3-4; Iz 30:10).

Pyt. 272. Kto jeszcze pobłaża swoim grzechom?

Odp. Ci, którzy, raczej wybierają podążanie za wzorcem niedoskonałego życia pewnych wyznawców chrześcijaństwa niż według Słowa Bożego, a także ci, którzy potknięcia pobożnych ludzi używają jako zachętę dla siebie, aby powstrzymać się przed gruntownym zapieraniem się siebie, tacy ludzie pożądadają grzechów Bożego ludu (Oz 4:7-9).

Pyt. 273. Czy możesz mi powiedzieć, kto wykonuje tę część oddawania czci Bogu poprawnie?

Odp. Tak, ci, których serce walczy z grzechem, z powodu tego, że grzech jest grzechem, oni zapierają się siebie w sposób akceptowany przez Boga (Rzym 7:13-14).

Pyt. 274. Kto jeszcze?

Odp. Ci, którzy posiadają poczucie przebaczenia grzechów w swoim sercu (2 Kor 5:14).

Pyt. 275. Kto jeszcze?

Odp. Ci, którzy mają skoncentrowane uczucia na rzeczach Niebiańskich, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Bożej (Kol 3:1-5).

Pyt. 276. Kto jeszcze zapiera się prawidłowo siebie dla Chrystusa?

Odp. Ci, którzy widzą większy skarb w zapieraniu się siebie niż w zaspokajaniu swoich pożądlności (2 Kor 12:9-11; Heb 11:24-26).

Pyt. 277. Kto jeszcze?

Odp. Ci, którzy biorą swój krzyż codziennie i naśladują wzór Chrystusa (Łuk 6:47-48; Jan 12:25-26).

Pyt. 278. Jak rozpoznać takiego człowieka?

Odp. Taki człowiek strzeże swego serca z całych sił i woli raczej umrzeć niż zgrzeszyć; złe postępowanie wyznawców chrześcijaństwa łamie mu serce, nic nie jest ważniejsze dla niego od chwały Chrystusa (Przys 4:23; Li 11:15; Filip 3:18; Dz 20:24).

Pyt. 279. Podaj mi proszę kilka motywów pobudzających do zapierania się siebie.

Odp. Proszę bardzo. Pan Jezus Chrystus zaparł się siebie, by cię zbawić, co ty na to?

Pyt. 280. W czym Chrystus zaparł się siebie, żeby mnie zbawić?

Odp. Opuścił Niebo dla ciebie, przywdział ciało ludzkie, nie miał gdzie by głowę skłonił i przelał swoją cenną krew. (Jan 6:38; Łuk 9:58; 2 Kor 8:9; Obj 1:5).

Pyt. 281. Czy możesz podać inny motyw pobudzający do zaparcia się siebie?

Odp. „Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodę poniósł?” (Mar 8:36).

Pyt. 282. Dlaczego Bóg wymaga samozaparcia od tych, którzy są zbawiani?

Odp. Bóg nie wymaga samozaparcia jako środka do uzyskania zbawienia, ale nakazał to czynić jako dowód prawdziwości uczucia miłości człowieka do Boga i Chrystusa.

Pyt. 283. W jaki sposób jest samozaparcie dowodem prawdziwości uczucia miłości człowieka do Boga?

Odp. W tym, że pozostawia wszystkie uciechy świata, a służy Bogu. Bóg tak wypróbował uczucia Abrahama (1 Moj 22:12). Tak wypróbował uczucia Piotra (Mat

4:18-22). I tak wypróbował uczucia tych, o których napisano w ewangelii Łukasza, w dziewiątym rozdziale, w wersetach 57-63.

Pyt. 284. Dlaczego jeszcze Bóg wymaga samozaparcia?

Odp. Samozaparcie jest jednym ze znaków, który odróżnia prawdziwego chrześcijanina od fałszywego, bo fałszywi chrześcijanie schlebiają Bogu swoimi ustami, ale sercem podążają za swoimi pożądliwościami; natomiast szczerzy dla miłości, którą mają dla Chrystusa porzucają wszystko co posiadają. (Ps 78:36-37; 33:31-32).

Pyt. 285. Czy jest jeszcze inny powód dla którego Bóg wymaga samozaparcia od wyznawców chrześcijaństwa?

Odp. Tak, ponieważ przez samozaparcie moc i wspaniałość prawd Bożych jest zmanifestowana niewierzącemu światu. Świat widzi, przez samozaparcie Bożego ludu, że istnieje moc, chwała i wspaniałość w Bożych prawdach (Dan 3:16,28; Fil 1:12-13).

Pyt. 286. Czy możesz podać następny powód, dlaczego Bóg wymaga samozaparcia?

Odp. Tak, ponieważ samozaparcie przygotowuje wierzącego do wiecznej chwały, która jest przygotowana dla tych, którzy porzucili wszystko dla Chrystusa, Jego imienia i Jego sprawy na tym świecie (2 Kor 4:8-10,17; 2 Tes 1:5-6).

Pyt. 287. Czy możesz podać przykłady sądów Bożych, które spadły na wierzących, którzy nie zaparli się siebie, gdy Bóg ich do tego wzywał?

Odp. Tak, żona Lota za spojrzenie za siebie w kierunku Sodomy, gdy Bóg tego zakazał, została zamieniona w słup soli (1 Moj 19:17,26; Łuk 17:31-32).

Pyt. 288. Czy możesz podać inny przykład?

Odp. Tak. Ezaw za to, że nie zaparł się siebie za miskę soczewicy, został wykluczony z udziału w błogosławieństwie, i nie uzyskał go już chociaż zabiegał o nie ze łzami (Rdz 25:32-34; Heb 12:16-17).

Pyt. 289. Czy możesz podać jeszcze inny przykład?

Odp. Tak, Judasz za to, że nie zapierał się pożądliwości utracił Chrystusa, duszę i Niebo, i jest obiektem Bożego gniewu pomiędzy wszystkimi potępionymi (Jan 12:5-6; Łuk 22:3-6; Mat 26:14-16; Dz 1:25).

Pyt. 278. Czy możesz podać jeszcze jeden przykład?

Odp. Ananiasz i Safira jego żona nie zapanowali nad swoimi żądłłwościami i ściągłłli na siebie gniew Boży, tak że Bóg ukarał ich śmiercią podczas gdy stawali przed apostołem (Dz 5:1-11).

Podsumowanie

Podsumowując, należy zastanowić się i porozmyśląć nad następującymi rzeczami.

1. Każdy człowiek z natury jest grzesznikiem, nie ma znaczenia ile grzechów popełnił i jakie to są grzechy, ponieważ jego grzeszna natura sprawia, że podpada pod przekleństwo zakonu.

2. Z powodu grzesznej natury człowiek powinien upokorzyć się, pokutować z grzechów, uciekać od przyszłego gniewu i ratować duszę, która może być potępiona.

3. Czas pracuje na niekorzyść człowieka, gdyż im więcej czasu upływa, tym więcej człowiek grzeszy. Tak że koniec twego życia i dopełnienie twoich grzechów mogą dopaść cię w jednym momencie.

4. Należy często rozmyśląć o dniu śmierci, czy jest się gotowym czy nie?

5. Wiedz, że jest przerażającą rzeczą gdy się leży na łóżu śmierci i obawia się umrzeć, bo się nie wie dokąd się idzie. Brak wiedzy czy aniołowie poprowadzą biedną duszę z tego doczesnego świata do Nieba czy też demony do piekła jest przerażającą sprawą.

6. Należy często rozmyśląć jak błogosławioną rzeczą jest posiadanie zbawienia, znalezienie się w Niebie, stanie się na podobieństwo aniołów i przebywanie z Bogiem i Chrystusem na wieki wieczne.

7. Należy rozważać sobie Jak słodkie będzie bycie dla duszy wierzącego w Niebie, podczas gdy potępieni będą wyli w piekle.

Niech Pan Jezus będzie z duchem waszym. Amen.